

ଖବର ଅନ୍ତରାଳର ଖବର ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀଙ୍କ 'ମାୟା ମିରିଗ'

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଆୟୁଷ ମାତ୍ର ଅଧାଦିନର - ଏମିତି ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ଧାରଣା ବଦଳିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କି? ପ୍ରତି ମିନିଟ୍ରେ ବାସି ପାଲଟି ଯାଉଥିବା ପୃଥିବୀର ଖବରମାନଙ୍କୁ ଐତିହାସିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ କେହି ଜଣେ ଯଦି ଆଗେଇ ଆସେ, ତାକୁ ଆମେ ସ୍ଵାଗତ କରିବା ନା ସନ୍ଦେହ କରିବା? ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀଙ୍କର 'ମାୟା ମିରିଗ' ବହି ପଢ଼ିଲା ପରେ ଏମିତି କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଆମକୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ନିଶ୍ଚୟ । ଏ ଯାଏଁ ଖୁବ୍ ଗମ୍ଭୀର ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କଳମ ଚାଳନା କରୁଥିବା ଲେଖକ (ମନେଅଛି ତ, ଏଇ ଲେଖକର ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ବହି 'ଅସତ୍ୟ ହେବାର ଅନୁରାଗ' ଓ 'ମୁଖା'ର ମୂଳପିଣ୍ଡ ଥିଲା ଦର୍ଶନ, ସାହିତ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନ) ହଠାତ୍ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ପେପର କଟିଂରେ ନିଜର ନିରୀକ୍ଷଣ ଶକ୍ତିକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିଛନ୍ତି । ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ଏବଂ ମନ ଦୋହଲା ସମ୍ବାଦ କେତୋଟିକୁ ନେଇ ପୁରା ଗୋଟେ ବହି ଲେଖିବା ସତରେ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା କି, ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନଟି ପଚାରୁ ପଚାରୁ ଆପେ ଆପେ ଉତ୍ତର ଆସେ, ଇତିହାସ ବୋଲିଲେ ଏମିତି ଗୁଡ଼ାଏ ଖବରର ସଂକଳନ ମାତ୍ର - ତେଣୁ ଦେଖୁ ଖବର - ରଖୁ ନଜର ।

ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀ ଖବର ଖାଲି ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲେନ୍ଦ୍ରସରେ ଖବରର ନିରୀକ୍ଷଣ, ଅନୁସରଣ, ଅନୁଶୀଳନ କରନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଖବରଟିକୁ ଅନୁସୂଚନ କରିପାରନ୍ତି । ଇଏ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଖବରକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲାବେଳେ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଳାତ୍ମକତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାକୁ ଅନୁସୂଚନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କୃତ୍ରି ଲେଖକ

ପ୍ରକାଶକ : କାବ୍ୟଲୋକ, ଭୁବନେଶ୍ଵର
ମୂଲ୍ୟ : ୧୦୦ଟଙ୍କା, ପୃଷ୍ଠା : ୧୯୦

ଦେଇପାରନ୍ତି । ଉନ୍ମାତ୍ତେଇ ଲକୋ, ପ୍ରିୟମାୟା, ଶଶୀ ଅରୁଣ ବା ଅରୁଣତା ରାୟ ଏଇ ଘୋଟିର ଲେଖକ । ଏମାନେ ଖବରକୁ ନୂଆ ଏକ ଭାଷା ଦିଅନ୍ତି । ଖବର ଭିତରେ ରହିଥିବା ନିରବତାକୁ ଓ ନିରବତାର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥବୋଧକୁ ଆବିଷ୍କାର କରନ୍ତି । ସେଇ ଧାରାର ଅନୁଗାମୀ ଭାବରେ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କିଛିଟା ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି 'ମାୟା ମିରିଗ' ବହିରେ ।

ବହିଟିରେ ସମୁଦାୟ ବଚିଶି ପ୍ରବନ୍ଧ । ଓରହାନ୍ ପାମୁକ୍ କ ଲେଖା ଓ କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତିକ ଚିନ୍ତନ ଆଧାରରେ ଲିଖିତ ଲେଖା କେତୋଟିକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାର ଆଧାର କୌଣସି ନା କୌଣସି ଖବର ବା ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଘଟଣା । ବଦଳୁଥିବା ସମୟ ଓ ପୃଥିବୀର ଦୃଶ୍ୟପଟକୁ ନିରେଖୁ ଦେଖିବାର ଏକ ବିଚକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଏସବୁ

ପ୍ରବନ୍ଧର ବଡ଼ ସପକ୍ଷତା । ଅନେକାଂଶରେ ଖବର ଗୁଡ଼ିକୁ ଗପ ଭାବରେ ବା କେଉଁଠି କେଉଁଠି କାବ୍ୟ ଭାଷାରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ।

ଜଗତୀକରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୃଥିବୀର ନିତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଘଟଣାଚକ୍ରକୁ ଲେନ୍ଦ୍ର ପକାଇ ଦେଖିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଏବଂ ନବ୍ୟ ପ୍ରଗତିବାଦ ଭିତରେ ରହିଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟକୁ ବାରି ପାରିବା ମଧ୍ୟ ଆଦୌ ସହଜ ନୁହେଁ । ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀ ଏମିତି କେତୋଟି ଅସହଜ କାମକୁ ସହଜରେ ତୁଲାଇବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । କିଛିକାଂଶରେ ସପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ୩୨ଟି ଯାକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ମୂଳ ବିଷୟଟି ହେଉଛି ଜଗତୀକରଣ ଓ ତାର କ୍ରିୟା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା । ତେବେ ବୈତାରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ତାକୁ ଆମେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଦ ବା ଚକ୍ଷୁରେ ବିଶ୍ଳାସ କରୁଥିବା ଲେଖକ ବୋଲି ଧରିନେଇ ପାରିବା ନାହିଁ । କେବେ କେବେ ସେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ପରି ଲାଗୁଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେଉଁଠି ଭୀଷଣ ଭାବରେ ଦକ୍ଷିଣପଞ୍ଚା । ଏହି ବୈତାରିକ ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଜଗତୀକରଣର ଆଉ ଏକ ଦାନ । ତତ୍ତ୍ଵ ଅପେକ୍ଷା ତଥ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଅନେକାଂଶରେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧ ସବୁକୁ ପଠନ ଉପଯୋଗୀ କରିଥାଏ । ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏହିସବୁ ଲେଖା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ । ତେବେ ସାଧାରଣ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଗମ୍ଭୀର ମାନେ ଯେଉଁପ୍ରକାର ସହଜ ଏବଂ ସୁଲଭ ରାଷ୍ଟ୍ରାଟିଏ ବାଛନ୍ତି ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵିବେଦୀ ତାହାର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ ହେବା ହିଁ ତାଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ବହିର ବିଶେଷତ୍ଵ ।